

Voorwoord

Mannen die hun kinderen niet mogen zien, noemen wij in Nederland “Dwaze Vaders”. Er zijn heel wat Dwaze Vaders in Nederland ook al hoor je er maar zelden iets over.

Natuurlijk lezen we dingen in de krant zoals vaders die hun ex en daarna hun kinderen vermoorden en vervolgens de hand aan zichzelf slaan. En wat te denken van vaders die hun kinderen ontvoeren? Dit zijn natuurlijk vreselijke berichten, maar niemand hoort ooit het werkelijke verhaal achter zo een drama.

Diverse zogenaamde deskundige psychiaters en buitenstaanders roepen dan direct dat zo iemand psychisch gestoord is en een mentale afwijking heeft, maar is dat wel echt zo?

Weet je, ik zou dat soort mensen graag direct een enorme draai om hun oren geven, want wat men zich geheel niet realiseert is dat ik ook bijna zo een “gestoorde” was omdat ik ook diverse keren in het verleden op dit punt in mijn leven gestaan heb!

Ben ik dan ook gestoord? Denk het niet. Ik ben namelijk Niranam psycholoog en therapeut en een autoriteit op mijn vakgebied, en heb al tweeëntwintig jaar een goed

lopende praktijk, een IQ van 142 punten, geef lezingen en workshops en ben auteur van diverse boeken.

Ik durf zelfs nog veel verder te gaan, op dit moment ben ik één van de heel weinige echte deskundigen op dit gebied daar ik het allemaal zelf heb moeten meemaken om het te geloven en vooral om het te begrijpen. Bovendien heb ik inmiddels vele jaren ervaring met de behandeling van kinderen en volwassenen die de dupe geworden zijn van een scheiding.

Met dit boek wil ik graag mensen informeren over hoe arrogant en ondeskundig er wordt om gesprongen met kinderen en hun vaders in Nederland. Ik wil een stem zijn voor al die vaders die zich in mijn verhaal herkennen en een voorbeeld van hoe je daar sterker uitkomt.

Tevens wil ik graag de moeders laten weten wat ze allemaal teweeg brengen met hun egocentrische gedrag en wat de schade is die kinderen oplopen door hun zielige wraakzucht gericht op de ex partner, in negentig procent van de gevallen de vader. En dit allemaal met de medewerking en goedkeuring van de jeugdzorg en de vele blijkbaar wereldvreemde kinderrechters in Nederland.

Heel misschien is dit ook nog een goede handleiding voor de vele kinderrechters in Nederland over hoe het

dus niet moet. Wat er allemaal achter hun rug om gebeurt en hoe allerlei zaken worden verdraaid, gesaboteerd en er soms keihard gelogen wordt zogenaamd in het belang van het kind. De enigen die er echt wijzer van worden zijn de advocaten.

Voordat ik mijn verhaal begin even een paar cijfers zodat je een beeld krijgt van de omvang dit van probleem in Nederland. Het is intussen een enorme grote groep mensen en kinderen geworden door de ondeskundigheid waarmee hiermee wordt omgegaan.

Elk jaar en al meer dan 50 jaar lang zijn ongeveer 65.000 kinderen per jaar de dupe van het uit elkaar gaan van mensen. Uit onderzoek blijkt dat in 54 procent van de gevallen deze kinderen hun vader nooit meer zien. Dat zijn de werkelijke cijfers die er niet om liegen.

Doordat deze kinderen niet de juiste behandeling en begeleiding hebben gekregen van jeugdzorg en de Raad van de Kinderbescherming is dit een door de jaren onzichtbare nationale ramp geworden. Het feit dat vrijwel geen enkele hulpverlener op de hoogte is van de geestelijke schade die een kind daardoor oploopt en niemand weet hoe je dat behandelt is daar debet aan. Je ziet dan dat deze kinderen vaak behandeld worden voor seksueel misbruik wat nooit heeft plaatsgevonden.

Het wordt dus tijd dat iemand eens het werkelijke verhaal gaat vertellen over hoe er wordt omgesprongen met kinderen en vaders, zogenaamd in het belang van het kind.

Dit is mijn verhaal!